

สยามปริทัศน์

.....วันพฤหัสบดี.....สิงหาคม.....

มาตรา ๑๗ กับขบวนการยุติธรรม

วิระ มุสิกพงศ์

ในบรรดาการอภิปราย ที่นิสิตนักศึกษาได้จัดขึ้นเนื่องในงานวันพี หรือวันที่ระลึกถึงองค์พระปฐมมาจารย์แห่งกฎหมายไทย "กรมหลวงราชบุรีดิเรกฤทธิ์" นั้น นับว่า การอภิปรายเรื่องมาตรา ๑๗ กับขบวนการยุติธรรม เป็นเรื่องสำคัญเรื่องหนึ่ง ที่ไม่ควรปล่อยให้มลายหายสูญเป็นอากาศธาตุ หากควรจะได้นำมาถ่ายทอดออกสู่สาธารณชนให้กว้างขวางออกไป เพื่อส่งเสริมให้หลักนิติธรรมได้จำเริญงอกงามอยู่ในจิตและวิญญาณของคนไทย นับเป็นการแสดงกตเวทิตาแด่พระปฐมมาจารย์แห่งกฎหมายไทย พระองค์นั้นอย่างแท้จริงอีกทางหนึ่งด้วย

นิติทศมนิติศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้จัดให้มีการอภิปรายเรื่องข้างต้นนี้ ขึ้นในวันที่ ๖ สิงหาคมเวลา ๑๗.๔๕ น. ผู้อภิปรายประกอบด้วย ศจ. ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช ศจ.จิตติ ติงศักดิ์ยัย คุณบัตติทศมนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ดร. อมร จันทรมุขมนตรี กรรมการร่างรัฐธรรมนูญ และนายสมัคร สุนทรเวช โดยมี อาจารย์ไชยยศ วัชรตะ เป็นผู้ดำเนินการอภิปราย

ศจ.ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช อภิปรายเป็นคนแรก มีใจความโดยสรุปว่า ขบวนการยุติธรรมนั้นมิได้เพื่อเป็นหลักประกันสิทธิของมนุษย์ เพื่อให้เกิดความแน่นอนและเป็นธรรมแก่ผู้ต้องหา ขบวนการยุติธรรมเริ่มตั้งแต่ตำรวจ ก่อนจะจับก็ต้องมีเหตุผล จับมาแล้วก็ต้องส่งสอบสวน เสร็จแล้วต้องดำเนินให้ข้อยุติ อัยการฟ้องศาล ก็ยังมีศาลอีกถึง ๓ ศาล ปล่อยให้คนกระตือรือร้นให้ได้ความยุติธรรม

แต่มาตรา ๑๗ นั้นได้ให้อำนาจนายรัฐมนตรีได้ว่า จะทำอะไรก็ได้ เมื่อทำไปแล้วก็เบ็ดเสร็จกฎหมาย ซึ่งในประเทศประชาธิปไตยไม่มีใครเขาก็ทำกันมีแต่ประเทศด้อยประชาธิปไตย มาตรา ๑๗ จึงไม่เป็นไปตามครรลองของขบวนการยุติธรรม มาตรา ๑๗ อาจมีความจำเป็นก็แต่ในภาวะที่คับขันหรือภาวะฉุกเฉินที่ไม่ยาวนานนัก ประเทศอังกฤษก็เคยใช้ศาลทหาร แต่เขาใช้อย่างมีศักดิ์มีเกียรติใช้แล้วก็ต้องยอมศิโรราบ ถ้าถ้าไม่เห็นชอบก็อาจลงมติไม่ไว้วางใจได้ แต่ขณะนี้ของเราไม่มีสภาจากประชาชน มีแต่สภาแต่งตั้ง ใช้มาตรา ๑๗ แล้ว ก็เพียงแต่ "บอก" ถ้าท่านนึกพอ

ศจ. ม.ร.ว. เสนีย์ กล่าวต่อว่า ขณะนี้อยู่ในระบบผู้มีอำนาจ ไม่เคารพกฎหมาย มาตรา ๑๗ เป็นการแต่งตั้งออกทางหนึ่งที่ยั่งยืนกว่าถ้าวินิจฉัยเมื่อ ๓๐ กว่าปีมานี้ ประเทศไทยมีศาลสูงสุดซึ่งทำให้เราต้องเจ็บช้ำระกำใจ เป็นอันมาก เพราะเท่ากับเราเสียเอกราชทางการศาล แต่ฝรั่งเขาจำเป็นด้วยยึดศาลสูงสุดไว้เพราะเขาเห็นว่าเราไม่มีคดียุติกฎหมาย เหมือนเช่นที่อารยประเทศทั้งหลายจะพึงมี คณะผู้ปฏิวัติเปลี่ยนแปลงการปกครองจึงได้พยายามร่างประมวลกฎหมาย และวิจิตรพิจารณาความขึ้น ซึ่งคนก็มีด้วยคนหนึ่ง ผลปรากฏว่าฝรั่งเขายอมรับ จึงเลิกศาลสูงสุด แต่นั่นมา

ถ้าการร่างกฎหมายครั้งนั้นมีมาตรา ๑๗ อยู่ในขณะนั้นด้วยแล้ว เชื่อว่าฝรั่งคงจะไม่ยอมเลิกศาลสูงสุดเป็นอันขาด

การใช้มาตรา ๑๗ นั้น ก็เคยเห็นกันมาแล้วว่าสมัยจอมพลสฤษดิ์ได้จ่ายเงินไปกี่ล้านบาท การประหารชีวิตคนบริสุทธิก็ยังมีเคยทำ การใช้อำนาจเด็ดขาด

คำกร...
ถูก...
ก็...
นา...
ชาว...
เอา...
เท...
ว่า...
แต่...
ด...
สุ...
ดัง...
มี...
ว่า...
ของ...
พัน...
เห็น...
คง...
ว่า...
การ...
ใช้...
อ...
เป...
เห็น...
น...
แ...